

„...új kihívást jelent, hogy merre haladjon mezőgazdaságunk. Meggyőződésem szerint ez az út nem lehet más, mint az elektronika, a csúcstechnika, a minőség, az ökológia és a jövedelmező gazdálkodás harmóniájának megteremtése.”

(Gyórfy Béla)

A nagy termés nyomában...

Kedves NÉV!

Nem dughatjuk a fejünket a homokba! A 2022-ik év szörnyű meglepetése az Ukrajnában folyó pusztító háború, amelyet sem emberileg, sem környezeti kihatásait, sem a gazdaságra gyakorolt hatásait tekintve nem szemlélhetünk közömbösen.

A figyelmen kívül nem hagyható háborús helyzet könnyen vezethet árrobbanásokhoz és az azokat követő árcunamikhoz és hiányokhoz, amelyek meghatározhatják a termesztés sikerét. Legnagyobb veszélyt az üzem- és fűtőanyag hiánya jelentheti. Ha a következő évet megalapozó talajmunkákat nem is vesszük számba, a hátralévő növényvédelmi, betakarítási, szállítási, ...stb. feladatok elvégzése nehézségekbe ütközhet.

Nyilván való, hogy fel kell készülni sürgősségi intézkedésekre is. Ilyenek lehetnek a

korábban már alkalmazott (nedves) tárolási alternatívák alkalmazása, de nem kizárhatók - előjelek máris mutatkoznak - központi korlátozások sem a terményértékesítés területén.

A **hazai kukoricatermesztés helyzetét** áttekintve azt állapíthatjuk meg, hogy a vetésterület - néhány éves visszaesés után - ismét 1 millió hektár fölött stabilizálódik. A területnagyság a várható termésátlag szempontjából nem feltétlenül biztató, hiszen azt feltételezi, hogy meglehetősen nagy (mintegy 300 000 ha, 30% körüli) a termesztésre kevésbé alkalmas területek aránya. A területnövekedést nem egyenes arányban követő várható össztermés mennyiségre az is fékezően hat, hogy növekszik a nem kellő szakszerűséggel kezelt területek aránya. A „fékezést” különösen a vadkáros, a talajlakó kártevőkkel károsított, az elgyomosodott, a túl későn vagy túl korán, rossz magágyba vetett területek arányának növekedése fejt ki. Kedvezőtlenül hathat a kukorica-kukorica sorrend növekedése is, különösen a lárvakártétel elleni védekezési lehetőségek nehézségei miatt.

A következő **nagy kérdés az időjárás**. A kedvezőtlen előjelek után az ország nagyobb részén helyreállt a „rend”. Bőséges, vagy legalábbis elegendő csapadék hullott. Az észak-keleti - keleti országrész viszont még mindig szenved, s a helyzet hamarosan visszafordíthatatlanná válhat! Ne hagyjuk figyelmen kívül, hogy a „bőséges csapadék” (most a jégesőktől eltekintve) sem ítélnél mindenütt pozitív hatásúnak. Mindenképpen meg kell említeni az eróziót. Több évszázados tudatos talajrombolásunk eredményeként a dombvidékeink nem csak a dombos, de az enyhén lejtős területei is a vázталajig, vagy azt megközelítő mértékig leromlottak. A kilátszó, döntően lösz alapkőzet víz- és tápanyag gazdálkodása rosszabb is lehet, mint a homoké. Fokozza a problémát, hogy a sok víz vagy elmosta - a termőrétteg maradékával, vagy annak egy részével együtt - a

kiadott tápanyagot, vagy, főként a nitrogént, kioldotta és a talajvízbe mosta. Felvetődik a **pótlólagos műtrágyakijuttatás** kérdése. Különös tekintettel a jelentősen megemelkedett műtrágya árakra, a táv-szaktanácsadásnak végképp nincs értelme! Talajvizsgálatra és levélanálízisre alapozva lehet csak dönteni arról, hogy hol és mennyit kell kijuttatni a megtérülés reményében!

Nem kerülhető meg a fajtakérdés sem! E téren első helyre kell tenni a tényt, hogy a legkeresettebb hibridek vetőmagja már az értékesítési kampány elején elfogyott, s a helyettesítés számos kompromisszumot igényelt. Szakmailag igazolt - s nagy baj lenne, ha nem lenne igaz -, hogy a kiválasztott hibrid és a termőhely kölcsönhatása tonnákban jelentkezik. Az eltérés elérheti a 2-3 tonnát hektáronként. Szintén a hibridválasztás és a termésalakulás összefüggésével kapcsolatos kérdés a tenyészidő megválasztása. Erre meglehetősen nagy hatással volt a várható szárítási költség-drágulás. A korai tenyészidejű hibridek termőképessége szintén igazoltan elmarad a közép-, vagy késői érésű hibridekétől. A különbség átlagosan 1,5 - 2 tonna hektáronként.

Mindezek után könnyen belátható, hogy a gazdaságosságot nem kizárólag az értékesítési ár emelkedése, hanem az azt követő termelési költségnövekedés és a relatív terméselmaradás is befolyásolja.

Visszatérve a növényvédelmi kérdésekre.

A megkésített gyomirtásnak nem csak a gyomok által okozott kiesés a következménye, hanem a mocsospajor kártétele is. A vetési bagolylepke rajzása még javában tart, emiatt a későbbi vetésekben tapasztalható gyomosodás veszélyeket hordozhat!

Célszerű tehát a permetlébe rovarölő szer keverése is.

Erősen rajzik a gyapottok bagolylepke és a kukoricamoly. A védekezés mindenképpen indokolt, mert a csapadékos, megfelelő nedvességű talajok kipárolgása még viszonylag

száraz virágzási időszakban is elősegítheti a gombás befertőződést. A két említett lepkefaj, jóllehet mindkettő polifág, előszeretettel rakja petéit a kukoricára. A hernyók rágási sebzése nyit kaput a gombafertőzéseknek. Nem szabad elfelejteni, hogy a kukoricában mindhárom jelentős gombafaj (*Fusarium graminearum*, *Fusarium verticillioides*, *Aspergillus flavus*) fertőzéséhez a pára és a harmatképződés teremti meg az elégséges feltételt. A csapadékos időjárás (gombafajtól függően) fokozza az infekciós veszélyt, megalapozza a járványszerű elterjedést! A fertőzések nem csak termés kiesést, de a toxinszennyeződés miatt minőségromlást, értékesítési nehézségeket is vonhatnak maguk után!

A megnövekedett kukorica-kukorica növényi sorrend maga után vonja a kukoricabogár erőteljesebb fellépésének esélyét. Erősebb kártétele termékenyülési kieséssel jár. A három említett kártevő elleni védekezés szervezésekor figyelemmel kell lenni arra, hogy mindhárom kártevő kiváló repülő, hajlamos a vándorlásra (friss legelőket keresnek), ezért a hatékony kárelhárítás érdekében célszerű összehangolt, nagy területre kiterjedő védekezést végezni! Téves felfogás, hogy a kukoricamoly ellen a második rajzás idején kell védekezni. Egyrészt, addigra az első rajzásból származó hernyók, amelyek a toxinszennyeződéssel járó gombafertőzést is elősegítik, már megtették a kárt, másrészt a második rajzás erejét leghatékonyabban az első rajzás megfékezésével lehet csökkenteni. A második rajzás elleni védekezésnek a következő évi fertőzőes nyomás csökkentésében van szerepe. (Feltéve, hogy szintén térségi kiterjedésű intézkedés történt!) Tapasztalat, hogy legtöbbször nem esik egybe a három kártevő elleni egyszeri permetezés optimuma, ezért a rajzásokat külön-külön kell figyelemmel kísérni.

Ezekről és a nemzetközi helyzet biznytalanságainak bélyegét is magán hordozó
világpiaci kilátásokról beszélgetünk a következő,

június 16-i Ötórai Tea(ms)-ben!

Kiadja: A Magyar Kukorica Klub Egyesület; Felelős szerkesztő: dr. Szieberth Dénes

[Facebook](#)

Erre az email címre kérjük, ne válaszoljon!

*Ezt a Hírlevelet Ön azért kapta, mert regisztrált a Magyar Kukorica Klub Egyesület
honlapján, és bejelölte, hogy szeretne hírleveleket kapni.*